

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Onni on...

KESKIAUKEAMA

Yliopiston johto puuttui viestintätieteiden laitoksen ilmapiiiriongelmiin

Vararehtori ja hallintojohtaja valvovat korjaustoimia.

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON johto on pyytänyt viestintätieteiden laitoksen henkilökunnalta selvityksen laitoksen ilmapiiiristä. Rehtori **Aino Sallisen** mukaan on käynyt ilmi, ettei yhteistyö laitoksen sisällä toimi niin hyvin kuin pitäisi.

”Asiaan on puututtu. Eri tahoja on kuunneltu ja käyty hyvin suoria ja rakentavia keskusteluita tilanteen korjaamiseksi. Laitokselta on pyydetty vararehtorille ja hallintojohtajalle selvitys tilanteesta ja suunnitelma korjaustoimista. Selvitys oli avoin ja se antaa hyvän pohjan jatkotyölle, jota yliopiston johto tukee”, Sallinen sanoo.

”Laitoksen henkilökunnan keskinäinen kyriily näkyy laitoksen opetuksessa”, journalistiikan ainejärjestön Lööpin puheenjohtaja **Aki Jörgensen** kertoo.

”Meillä on erilaisia näkemyksiä tavoitteista ja toimintaperiaatteista”, viestintätieteiden laitoksen johtaja, puheviestinnän professori **Tarja Valkonen** tiivistää.

Hän ei allekirjoita *Keskisuomalaisen* marraskuista kirjoitusta, jossa laitoksen henkilösuheteita kuvattiin erittäin tulehtuneiksi.

”En itse koe, että omat suhteeni heikkään olisivat tulehtuneita. Ymmärrän toki, että joku muu näin tuntee. Mutta eri mieltä me olemme monista asioista, ja niin pitää ollakin, koska elämme moniäänisessä maailmassa. Keskusteluissa on yritetty nyt ylläpitää sitä näkemystä, että meillä on oikeus olla eri mieltä, mutta niistä asioista, joista olemme eri mieltä, pitää pystyä keskustelemaan rakentavasti. Kuten joku sanoi, että ollaan ihmisiksi”, hän sanoo.

Journalistiikan professorin **Raimo Salokankaan** mukaan selvitys laitoksen tilanteesta oli mitä tarpeellisinta.

”Selvitys sinänsä ei vielä korjaa ongelmia, mutta se tekee tiettyjä asioita tietyiksi ja nostaa niitä pöydälle”, hän näkee.

SALOKANKAAN MUKAAN asiat laitoksen ilmapiiirissä alkoivat kärjistyä, kun keskusteluihin nousi mahdollinen oppiaineiden yhteinen kandidaatin tutkinto Bolognan prosessin ja siellä lanseer-

ratun kaksiportaisen tutkintojärjestelmän myötä.

”Siitä kaikki lähti kesällä 2005”, Salokangas sanoo.

Keskisuomalainen kirjoitti viime marraskuussa laitoksen henkilökunnan ja kautuneen yhteistä kandidaatin koulutusta kannattaviin ja oppiaineiden omia identiteettejä suojeleviin.

Johtaja Valkosen mukaan ilmapiiiriasiat ovat putkahdelleet esiin aika ajoin.

”Ne ovat tulleet esille monissa selvityksissä jo aiemminkin, ja ne kytkeytyvät myös työn kuormittavuuteen. Meillä on itse kullakin aika kunnianhimoisia tavoitteita oman työn suhteen ja aika paljon tekemistä”, hän sanoo.

LAITOKSEN AINEJÄRJESTÖT ottivat yhteisiin kandidaatin opintoihin kirjallisesti kantaa viimeksi elokuussa 2006, kun ne toimittivat laitoskokoukseen asiaa koskevan kannanoton. Silloin ne ilmoittivat vastustavansa yksimielisesti yhteisiä perus- ja aineopintokokonaisuuksia, kuten ovat koko ajan tehneet.

Puheviestinnän ja yhteisöviestinnän ainejärjestöjen puheenjohtajien sekä journalistiikan ainejärjestön vt. puheenjohtajan allekirjoittamassa lausunnossa sanottiin, että yhteiset perus- ja aineopintokokonaisuudet hämärtäisivät kunkin oppiaineen yksilölliset piirteet olemattomiin. Opiskelijoiden kannanotossa nähtiin laitoksen viestintäaineiden valtakunnallisen arvostuksen perustuvan niiden yksilöllisiin erityispiirteisiin.

”Opiskelijoilta on kyllä kysytty mielipidettä yhteisestä kandidaatin tutkinnosta, mutta selkeää suunnitelmaa meille ei ole esitetty. Puuttuu mustaa valkoisella, mitä ollaan tekemässä ja miksi – ovatko takana taloudelliset syyt vai mitkä. Sikaa säkissä emme lähde ostamaan”, puheviestinnän ainejärjestön Parkun puheenjohtaja **Jenni Peltola** sanoo.

Professori Salokangas kertoi marraskuussa 2006 *Keskisuomalaisen* haastattelussa, että laitoksella tuntuu paineita journalistiikan viemiseksi yleisen viestinnän suuntaan. Nyt tilanne on hänen mukaansa muuttunut.

”Viime syksyn alussa yhteinen kandidaatin tutkinto saatiin laitoksen toiminta- ja taloussuunnitelmasta pois, eikä täl-

HEIKKI VIHEMÄKI

Työilmapiiiri viestintätieteiden laitoksen käytävillä Tourulassa ei ole ollut kunnossa.

lä hetkellä tietävästi ole vastaavia suunnitelmia”, hän sanoo.

OPPIAINEIDEN YHTEISIÄ kursseja lisättiin viestintätieteiden laitoksella täksi lukuvuodeksi opetussuunnitelmiin. Yhteisillä kursseilla pyritään säästämään rahaa tiukassa taloustilanteessa, mutta laitoksen johtaja Tarja Valkonen korostaa, etteivät yhteisten opintojen takana ole pelkät taloudelliset syyt.

”Niin kauan kuin minä muistan ja kuin on erilaisia selvityksiä tehty, on tullut ilmi, että pitäisi olla enemmän yhteistyötä oppiaineiden kesken. Asiaa on kysytty opiskelijoilta ja henkilökunnalta ja tutkittu esimerkiksi osana opetuksen laadunarviointia.”

Valkosen mukaan laitoksen painopisteisiin kuuluu myös laadukas tutkimus, eikä sitä synny, jos tutkimusta ja opetusta tekevän henkilökunnan kaikki aika menee opetukseen. Laadukkaana tutkimuksen myötä budjettiin on helpompi haalia täydentävää rahoitusta.

”Ei ole avainkysymys, missä mennään eurojen mukaan. Pitäisi syntyä sellaista säästöä, että henkilökunta pystyisi enemmän keskittymään tutkimustyöhön.”

Jyväskylän yliopistolle oma rahasto

Jyväskylän yliopiston hallitus on perustanut Jyväskylän yliopistorahaston, joka sallii yliopistolle rahastotulouden harjoittamisen. Rahaston tarkoituksena on tukea yliopiston toimintaa ja mahdollistaa se, että yliopiston tehtäväalueeseen kuuluvaa palvelutoimintaa voidaan har-

joittaa liiketoimintana. Valtion varoista erillään olevan yliopistorahaston perustamisen mahdollistaa vuoden alussa voimaan tullut yliopistolaki.

Yliopiston hallitus toimii rahaston hallituksena, joka muun muassa huolehtii hallinnosta ja päättää varojen käyttämisestä. Rahastoa edustaa ja yleistä toimivaltaa käyttää rehtori.

RAIMO SALOKANGAS on useaan otteeseen *Keskisuomalaisen* palstoilla ilmaissut huolensa journalistiikan aseman ja identiteetin säilymisestä. Hänen mielestään on paras ratkaisu, että oppiainetta opiskelevat erikoistuvat siihen heti opintojen alussa, eivät vasta kandidaatin tutkinnon suorittuun. Journalistiikka on toinen maan suomenkielisistä akateemisista toimittajakoulutuspaikoista.

”Täältä päin katsoen kysymys on siitä, millaisia toimittajia halutaan kouluttaa, millaisia yhteiskunta haluaa ja millaisia median ja yhteiskunnan katsotaan haluavan. Näitä tarkastellessa olemme nähneet hyviä puolia siinä, että on tämä pitkä putki.”

Laitoksen johtaja Tarja Valkonen ei näe yhteistyön uhkaavan identiteettejä.

”En ole koskaan ajatellut niin, että meidän oppiaineiden identiteetti olisi jotenkin niin herkkä, että se herkästi hämärtyisi. En ole koskaan ajatellut, että yhteistyö voi hämärtää identiteettiä – yksilön tai oppiaineen”, hän sanoo.

Aiemmin puheviestinnän professorina toimineen rehtori Aino Sallisen mielestä oppiaineiden omat identiteetit eivät olisi vaarassa, vaikka yhteinen kandidaatin tutkinto tulisi viestintätieteiden laitokselle.

”Tällaisia pohdintoja käydään hyvässä

hengessä monilla laitoksilla. Uusi tutkintorakenne antaa mahdollisuuden miettiä monenlaisia ratkaisuja. Viestintätieteiden laitoksella on eurooppalaisista yliopistoista laajin viestintätieteiden kirjo ja uniikkeja oppiaineita. Yhteistä opetusta kannattaa lisätä kandidaattitasolla, jotta niukkoja voimavaroja riittää maisteri- ja tohtorikoulutukseen, jossa varsinainen profilointi tapahtuu. Tämä vahvistaa oppiaineiden identiteettiä eikä suinkaan uhkaa sitä”, rehtori sanoo.

Laitoksen ainejärjestöjen kanta yhteiseen kandidaatin tutkintoon on yksiselitteinen. Syksyisen kannanoton mukaan kandidaatin tutkinnon täyttäminen kaikille yhteisillä opintojaksoilla ei opiskelijoiden mielestä ole järkevää yhteistyötä, vaan oppiaineiden erityispiirteiden tuhoamista.

”Varmasti jokaisen opiskelijan mielestä oppiaineen profiili syntyy nimenomaan aineopinnoissa, koska niissä rakennetaan ammattitaidon pohja. Gradu ja maisteriopintojen kurssit eivät riitä siihen, että kenestäkään meistä tulisi ammattitaitoisia toimittajia”, Lööpin puheenjohtaja Aki Jörgensen sanoo.

Rentukassa ei röökata

Sauhuttelut on sauhuteltu ravintola Rentukassa, kun tupakkalaki astuu voimaan kesällä. JY:n edustajisto päätti yksimielisesti olla rakentamatta Kortepohjan ravintolaan tupakkakoppia tulevan remontin yhteydessä. Asia ei synnyttänyt juurikaan keskustelua, eikä siitä tarvinnut äänestää.

Sen sijaan asukasneuvosto harkitsee uuden ulkokatoksen rakentamista. Ilman uutta katosta tupakointi hoidettaneen oven edessä puukatoksessa, jonka paloturvallisuus on vielä varmistettava.

Jylkkäri pureutuu syvemmin Rentukan remonttisuunnitelmiin seuraavassa numerossa. Remontti käynnistyy näillä näkymin kesän aikana.

Opintotukea saavien määrä laskussa

Opintotukea saa nyt 13 000 opiskelijaa vähemmän kuin viisi vuotta sitten. Määrä on laskenut 4,5 prosenttia. Suurinta lasku on ollut toisen asteen opilaitoksissa opiskelevien keskuudessa. Opintolainaa nostavien määrä on vähentynyt viidessä vuodessa yli 10 prosenttia.

Edustajisto ei halua SYLiä OLLiin

JY:n edustajisto äänesti huhtikuun 18. päivän kokouksessaan lausunnosta, tulisiko Suomen Ylioppilaskuntien Liiton liittyä Opiskelijoiden Liikuntaliittoon. Edustajisto päätti lähettää äänin 16–12 SYLin liittokokoukseen lausunnon, että SYLin ei pitäisi liittyä OLLiin.

Hallitusohjelma yllätti konkreettisuudellaan

Hyvää ohjelmaa varjostaa SYL:in mukaan mahdollisuus lukukausimaksujen perimiseen EU- ja ETA-maiden ulkopuolisilta opiskelijoilta yksittäisissä maisteriohjelmissä.

SUOMEN YLIOPIPPILASKUNTIEN liiton puheenjohtaja **Lasse Männistö** oli optimisti ja osasi odottaa, että hallitus kirjaa ohjelmaansa opintorahan korottamisen lisäksi asiaa myös tulorajoista. Se, että lupaukset saatiin paperille konkreettisina lukuina oli kuitenkin yllätys – ja suuri helpotus.

”Edellisessäkin hallitusohjelmassa puhuttiin opintososiaalisten etuuksien kehittamisestä, mutta koska maininta oli niin ympäröivä, asia jäi huomioimat-

ta kehysriihessä”, Männistö sanoo.

HALLITUKSEN ohjelmassa luvataan korottaa opintorahaa 15 prosentilla ja opiskelijoiden vapaan tulon rajaa 30 prosentilla. Myös opiskelija-asumisen investointiavustusta korotetaan. Opiskelijajärjestöt ovatkin olleet tyytyväisiä opiskelijamyönteisen hallituksen otteisiin. Tuuletuksiin kannustetaan kuitenkin vasta sitten, kun ensimmäiset korotetut tuet ensi vuoden alussa napsahtavat tilille.

HUOLIAKIN UUSI hallitusohjelma toi. Hallitus aloittaa kokeilun, joka mahdollistaa lukukausimaksujen perimisen EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta tulevilta opiskelijoilta yksittäisten maisteriohjelmien osalta.

”Yksi SYL:in kärkitavoitteista jäi nyt saavuttamatta. Taistelu kansainvälisten opiskelijoiden lukukausimaksuja vastaan onkin lähiaikojen suurin haasteemme”, Männistö toteaa.

Hän on kuitenkin hyvillään siitä, että kirjauksessa käytetään sanaa kokeilu.

”Toivon että kyseessä on aito kokeilu, jonka tuloksia tarkastellaan sitten aidon kriittisesti. Tärkeää on myös, että kokeilua jatketaan ainakin yli tämän vaalikauden, jotta nähdään sen seuraukset.”

Kirjaus sisältää Männistön mukaan kuitenkin myös sen pelottavan mahdollisuuden, että lukukausimaksuja yritetään pikku hiljaa ruveta liuuttamaan yleiseksi käytännöksi.

Jonna Rusanen
paatoimittaja@jyy.fi

GALLUP

Oletko onnellinen?

Valtteri Kangasmäki,

21, historia:
”Olen. Ei ole ongelmia elämässä, saan opiskella omaa alaa ja kesätyöpaikkakin on.”

Arto Laukkanen,

23, liikuntapedagogikka:
”Olen. Parisuhde toimii ja koulu sujuu.”

Emilia Laakso,

24, saksan kieli ja kulttuuri:
”Kyllä. Kaikki perusasiat ovat kunnossa. Opiskelu sujuu ja kesällä on töitä.”

Leena Kiviranta,

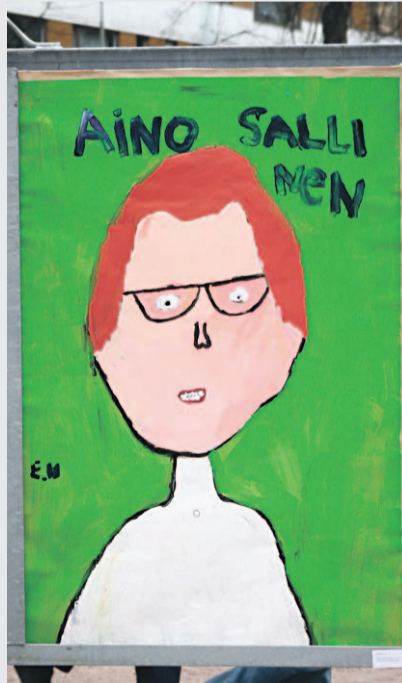
23, luokanopettajakoulutus:
”Olen. Ei ole mitään valitettavaa. Opiskelupaikka on, ja Jyväskylässä on mukava asua.”

IRTOKUVAT

JY:n vuosijuhlat pidettiin 24. maaliskuuta. Itse juhla järjestettiin Agorassa ja jatkot Ilokivessä. Juhlijoita oli paikalla satakunta, ja sitkeimmät jatkoivat seuraavana päivänä silliksellä DJ Sillin tahdittamana iltaan asti. JY:n lippua kantoi JY:n hallituksen talous- ja kuntayhteistyövastaava Olli-Pekka Koljonen.

HEIKKI VIHEMÄKI

Jyväskylän kaupungin kuvataidekoululaiset ovat piirtäneet ja maalanneet yli 200 muotokuvaa tunnetuista ja vähemmän tunnetuista kaupunkilaisista. 4–18-vuotiaiden taiteilijankokouksen teokset ovat esillä Kirkkopuistossa vapunaattoon saakka. Joukossa on myös yliopistoväelle tuttu naama, yliopiston rehtori Aino Sallinen. Sallisen on maalannut 7-vuotias Elina.

KYSYN VAAN

Miksei sunnuntaina saa pyykätä?

Joissakin taloyhtiöissä pyykkituvan käyttö on kielletty sunnuntaisin. Eräissä Jyväskylän keskustan taloissa pyhäpäivän viettoa valvotaan niin tiukasti, että omassa asunnossa pestyt pyykkitkin otetaan taloyhtiön kuivaushuoneeseen naruilta alas, jos ne on viety kuivumaan sinne sunnuntaina. Sunnuntaisin on toki mukava ihan vain pötkötellä, mutta tämänkaltaisen sääntö tuntuu yhtä ajan-kohtaiselta kuin vuoden 1952 kesäolympialaiset.

Onko tämä nyt ihan reilua, vuokralaisten keskusliiton toiminnanjohtaja Anne Viita?

”Mikäli tämä koskee kaikkia asukkaita, niin ei tässä mitään ongelmaa pitäisi olla. Monissa taloissa on huoneisto juuri pesutuvan yläpuolella, joten yksi päivä ilman

pesukoneen hurinaa on kohtuullista. Mutta mikäli kyseinen sääntö koskee vain vuokralaisia, niin sitten olen huolissani.”

Yhtiökokouksessa kannattaa älähtää, mikäli hallituksen päätökset tuntuvat kohtuuttomilta. Viidan mukaan sunnuntain pyykkielto on niin tapauskohtaista, ettei siitä voi sanoa juuta eikä jaa-ta.

”Mikäli pesutupa on esimerkiksi erillisessä piharakennuksessa, ei kiellole mielestäni ole perusteltua syytä. Mutta säännöt ovat useimmiten tehty yhteiseksi mukavuudeksi, ei varta vasten kenenkään kiusaksi. Lähtökohta on, ettei kenellekään pitäisi koitua kohtuutonta haittaa”, Viita summaa.

Heikki Vihemäki
sivari@jyy.fi

NÄKÖKULMIA

reuna
huomautus

Pihla Tiihonen

Oppi onnesta

OPISKELIJAT OVAT mestarivalittajia. Opintotuki on liian pieni, bussikortti liian kallis ja tulevaisuus liian turvaton.

Ja hei, näinhän se on. Ei ole kuitenkaan riviopiskelijan synkeydestä kiinni, ottavatko päättäjät opintopolitiittiset vaatimukset todesta vai eivät.

Ainakin kerran vuodessa, vappuna, opiskelijan julkinen ilonpito on ihan ok. Sitä ei tulkita merkiksi opintososiaalisten etujen sopivasta tasosta.

Harvardin yliopistossa onnellisuutta tutkineella psykologian professori **Daniel Gilbertillä** on opiskelijalle hyviä uutisia: kestävin onni syntyy yhteisöön kuulumisesta. Eli siitä tunteesta, jonka tavoittaa vappubrunssilla Harjulla, kun jokaisella on yllään haalari, valkolakki ja serpentiiniä tai ainakin jokin näistä.

Simaakin saa halvalla. Puoli kiloa kidesokeria, puoli kiloa fariinisokeria, neljänneslitra siirappia, viipaloitu sitruuna, muutama rusina ja hiivan nokare kymmenessä vesilitrassa käyvät kolmessa päivässä juhla juomaksi, josta riittää kämppeillekin. Ja taas yhteisöllisyys vahvistuu.

ONNELLISUUSPROFESSORI lohduttaa niitä, joiden kevät alkoi onnettomasti: ihminen kärsii suurista vastoin käymisestä paljon vähemmän kuin etukäteen luulee. Aivojen synnynäinen puolustusmekanismi alkaa toimia heti, jos jotain todella pahaa tapahtuu.

Sen sijaan pikkuharmeja kannattaa välttää, sillä ne vähentävät onnellisuutta enemmän kuin kuvittelisi. Eli mieluummin viisaudenhampaan poisto kuin jatkuva paine poskessa.

Kesä ei ole pilalla, vaikka odotettavissa olisi unelmien kesätyöpaikan sijasta sama duuni kuin viime vuonna. Coolissa työssä olisi aluksi tohkeissaan, mutta olo palaisi pian normaalkiksi.

Ihmisen mieli on rakentunut niin, sanoo Gilbert, että se hakee perustilaa eikä huipputunnelmia.

VIELÄ VIIMEINEN VINKKI Harvardin yliopistosta: älä jahkaile.

Jämäkät päätökset ja loppuunsaattatut asiat ovat paras lahja, jonka ihminen voi itselleen antaa. Ei ole niin väliä mitä tekee, kunhan ei jossittele, että olisi-ko sittenkin pitänyt tehdä toisin.

Oman onnellisuuden vuoksi kannattaa siis päättää reilusti, että suomalaisen työn päivänä juhlietaan eikä seuraavanakaan tehdä töitä.

KIPPIS keväälle!

JYVÄSKYLÄN
YLIOPPILASLEHTI

Opinkivi, 1 kerros, huoneet 119 – 120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Puhelin (014) 260 3360. Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Jonna Rusanen**
(014) 260 3359, 045 137 1957, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Mikko Mattlar**
(014) 260 3360, toimittaja@jyy.fi
Siviiipalvelusmies **Heikki Vihemäki** (kannen kuvitus)
(014) 260 3973, sivari@jyy.fi
Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoen, puh (06) 418 6750. ISSN 0356 – 7362.

pääkirjoitus

23. huhtikuuta 2007

Tyytyväisiä ollaan

Tässä Jylkkärissä puhutaan onnesta. Ei ihan joka sivulla – aika monella kuitenkin. Kannestakaan ei juuri iloisempaa olisi saanut. Viime vuosi tuntui menevän valittaessa, vaatiessa ja osoittaessa mieltä. Nyt kun opintoraha on luvattu korottaa, on aika sanoa kiitos ja hymyillä hetki. (Ainakin sitten kun korotus todella näkyy tiliotteella.)

Mielenosoituksissa ei ehkä siltä näyttänyt, mutta opiskelija on pohjimiltaan positiivinen olento. Ja se on tutkittu juttu. Jyväskylässä ollaan tyytyväisiä muun muassa seuraaviin asioihin:

Jyväskylän yliopisto

93 prosenttia vastanneista kertoi olevansa tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä, kun opiskelijapalvelut kysyi ensimmäisen vuoden opiskelijoilta kokemuksia yliopisto-opiskeluista.

Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö

82 prosenttia koki saaneensa erinomaisesti tai hyvin avun asiaan, jonka vuoksi oli hakeutunut YTHS:n terveysasemalle. Vielä useampi antoi

kiitosta palvelusta, kuuntelusta ja hoidosta.

Suomen hallituksen opiskelijamyönteisyys

Suomen ylioppilaskuntien liitto on tyytyväinen hallituksen ohjelmaan. JYY myhäilee, että erityisesti hallitusohjelmaan kirjattu tavoite 15 prosentin korotuksesta opintorahaan on opiskelijoiden kannalta erinomainen.

Ilokiven ruoka

Vain yhdeltä 333:ta vastaajasta meni ruoka väärään kurkkuun ja rasti "ruoka on huonoa"-ruutuun.

Kuulostaako siltä, että ihmisryhmällä, joka on tyytyväinen...

- koulutukseensa (tiedon pitäisi lisätä tuskaa)
- terveydenhuoltoon (kaiken pitäisi tuntua pahalta kipeänä)
- Suomen hallituksen linjauksiin (rasti seinään)
- ruokaan (lukion perunat tuoreessa muistissa) ...on minkäänlaista taipumusta valittaa turhasta?

Siksi muun muassa seuraavilla opiskelijoiden mielipiteillä pitäisi olla painoarvoa.

- YTHS:n mielenterveyspalveluihin on liian pitkät jonot.
- Terveydenhoitosäätiöön pitäisi saada yhteys puhelimitse nykyistä nopeammin.
- Yliopistoon tarvitaan opintopsykologi.
- Hallitusohjelmaan ei olisi pitänyt kirjata ehdotusta maisteriohjelmien lukukausimaksukeilusta EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta tuleville opiskelijoille.

Ilokivestä sen sijaan ei näytä olevan juurikaan pahaa sanottavaa.

Paitsi ehkä jonoista vähän.

Jonna Rusanen
paatoimittaja@jyy.fi

LEHTI – TOTUUS SEURAA PERÄSTÄ

Taidehomot
tukkanuottasilla

Jyrockin ja kirjamesujen osuminen samalle viikonlopulle toi anarkian Jyväskylän kaduille. Tappelut, julkijuopottelu ja yleinen kulttuurihomostelu työllistivät viranomaisia.

"Kun kaupunkiin osuu kaksi rajua, systeemivastaista tapahtumaa, niin lieveilmiötkin lisääntyvät", kertoo komisario **Teppo Kulmala** monisanaisesti.

Jyrockissa syntyi paniikki, kun kahden **Rumban** toimittajan tunteman ja

Pitchforkissa arvostetun Paavoharju-kollektiivin jälkeen lavalle astui yli 60-kiloinen muusikko, jota ei tunneta Kallion ilmaisu-taidon lukiossa. Poliisi rauhoitti yleisöä soittamalla melankolista postrockia.

Myös kirjamesujen jälkipyykkiä pestään vielä pitkään. Poliisi löysi ratsiassa kirjailija **Harri Tapperilta** yli 4 000 sivua sukukronikoita, jotka oli kätkeyty auton valepohjan alle. Katukaupassa sivujen arvo on 26 euroa.

Totuuden tietotoimisto
lehti.samizdat.info

TOIMITUS
SUOSITTELEE

AVOIN KESKUSTELU ASIOISTA (tapa). Helpottaa ihmissuhteissa, työpaikalla ja oikeastaan ihan kaikessa.

AUTOJEN PYSÄKOINTI LUVALLISILLE PAIKOILLE (tapa). Ilokiven piha on todellinen sakkorysä. Haluat varmaan käyttää 40 euron sakkorahat johonkin muuhun, joten älä parkkeeraa ruutujen ulkopuolelle.

HITAUS (tapa). Kiirehtimällä ei tule onnelliseksi.

NEWS IN BRIEF

Organic farming at the mercy of bureaucracy

The number of organic farms in Finland has decreased from approximately 6,000 to about 5,000 in a few years, despite the fact that demand for organic products keeps growing.

"The political climate in Finland does not favour organic production," says organic farming expert **Vesa Laitinen** from ProAgria.

"Finns have managed to create such bureaucratic mayhem around the process that farming is about to play second fiddle. People take EU legislation too literally. There should be room for common sense too when it comes to, for example, inspections."

Laitinen spoke at a seminar on organic food and farming organised by JYY in early April.

Self-releases are born with ease

Independent record companies and self-releases have become more common in the past few years. According to **Arwi Lind**, who has run the record company Helmi Levy for three years, many people no longer bother to send demos to the big players when they can get gigs and make the charts through other channels, as long as they get good reviews for their music.

MySpace and other online services have brought new life to independent record production because they allow for inexpensive promotion.

Shortbus at Kampus Kino

Sofia helps other people to solve their sexual problems but is unable to achieve orgasm herself. Shortbus is an underground club in New York. Sofia is led there by her clients, a gay couple called Jamie and James. Shortbus is a meeting place for all kinds of sexualities, a melting pot similar to the city itself.

Shortbus is a provocative and shameless film about people searching for themselves, love and sex. In this film, sex is not hidden; it is an essential part of the narrative.

Shortbus is at Kampus Kino in Ilokivi on Tuesday 24 April at 7 pm.

Translated by
Annamari Typpö

Amazing Race valloittaa kaupungin vappuna

Ensimmäistä kertaa järjestettävä kaupunkisuunnistuskilpailu myytiin loppuun pikavauhdilla.

MAAILMA TULEE TUTUKSI ja ihmisuhteet rakoilevat televisiosta tutussa *Amazing Race* -kilpailussa, jossa kaksihenkkiset joukkueet suhaavat maanosasta toiseen ja suorittavat mitä erikoisimpia tehtäviä. Periaamerikkalaiseen tyyliin ohjelmassa riittää draamaa, kun kilpailijapareiksi on valikoitunut esimerkiksi eromassa olevia pariskuntia, äiti-tytär-pareja, lapsuudenystäviä tai hienohelmisiä huippumalleja.

Jyväskylässä vappuaattona järjestettävässä *Amazing Race* Jyväskylässä kilpakumppaneiden naamoihin tuskin ehtii kyllästyä, sillä kilpailu kestää päiväkausien sijaan seitsemän tuntia. Kaupunkisuunnistuskilpailussa täytyy kulkea rasteilla, suorittaa niissä tehtäviä ja löytää reitti seuraavalle rastille vihjeiden avulla. Nopeimmin radan läpäissyt joukkue voittaa. Ympäri kaupunkia sijaitsevien rastien välillä liikkuminen käy helposti, sillä Jyväskylän Liikenne sallii

kilpailuun osallistuvien joukkueiden käyttää busseja veloituksetta kisan ajan. Muita kulkuvälineitä sen sijaan ei sallita.

Kilpailun voittanut joukkue pääsee hoitamaan perinteisen vappulakituksen Minna Canthin patsaalla päähän Kirkkopuistossa. Lisäksi voittajat saavat lentolajakortit. Muita palkintoja ovat risteily- ja hotellilajakortit.

ENSIMMÄISTÄ KERTAA järjestettävän kilpailun suosio oli niin suuri, että sen paikat myytiin loppuun viikkoa ennen ilmoittautumisen päättymistä. Vappuaattona taipaalle starttaa siis 50 nelihenkkistä ja hyvin valmistautunutta joukkuetta.

Tulehtuvatko opiskelukaverien keskinäiset välit vappuaaton *Amazing Race* Jyväskylässä? Palaako kilpailun tiimelyksessä pinnalle aine-

järjestön syksyinen riita jäsenmaksun suuruudesta? Kuka hukkaa tavaransa Jyväskylän lähioihin? Ketkä lähtevät kaukomaille tai laivalle? Näihin kysymyksiin tiedetään vastaukset vappuaattoiltaan.

JYLKKÄRI TOIVOTTAU HAUSKAA VAPPUA!

Amazing Race Jyväskylän järjestäjänä toimivat JYYn kulttuurivaliokunta ja Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta sekä Jyväskylän yliopiston ainejärjestöt Parku, Emile, Fokus, YK ja Jano.

JYYN VIRALLINEN vapunvietto alkaa Minna Canthin patsaan lakituksella vappuaattona Kirkkopuistossa. Juhlapuheiden lisäksi ohjelmassa on duaalimallin osapuolten kamppailua, kun JYYn hallitus vetää köyttä

Jamkon hallitusta vastaan. Musiikista lakitustilaisuudessa huolehtii Spritusfortissima -kvartetti.

Juhlallisuudet jatkuvat vapunpäivänä Harjulla puolenpäivän aikaan. Mäen Norssin puoleinen rinne täyttyy perinteisesti piknikkiä viettävistä ylioppilaista. Musiikkia piknikillä esittävät Puhkupillit heti kahdeltatoista sekä DJ Silli aggregaattisähkövoimalla kello yhdestä neljään.

Ylioppilaskunnan tapahtumien ulkopuolelta *Jylkkärin* toimitus suosittelee Vakiopaineen vapputansseja sekä sään salliessa Lounaispuiston vapunpäivän ilmaiskonserttia. Konsertissa esiintyy tänä vuonna **Jani Wickholm**.

Mikko Mattlar
toimittaja@jyy.fi

The Cartoon Heroes

FEW WEEKS AGO we went to the CD and LP sale in Ilokivi. Among many great music pieces I found for two euros a curious looking LP entitled '*Mörri-Möykyn Suvit*'. It was a collection of songs for children, and out of curiosity I decided to take it. Now this funny troll is one of my favourite characters.

MÖRRI-MÖYKKY is a tiny, plum, very hairy, and happy peikko (a kind of a Finnish troll). It is a really little fellow; it can hide under a toadstool. He lives in a forest (of course) and loves music. This charming character and his songs were written by **Marjatta Pokela**, and this LP was recorded in 1983. Certainly, the best of the songs are those sung by the troll himself. With a screechy, funny voice he tells weird stories of his fairy life. Among other things he cele-

brates his 100th birthday and dances to the melody of a reed pipe (ruokopilli). My favourite part comes when Mörri-Möykky plays on his belly like on a drum. It is just adorable.

WHILE I WAS GOING through other Finnish classics for children I found a cartoon called *Kössi Kenguru*. It is a cute cartoon from the 1970s, and some episodes are available on Yle Elävä arkisto website. The green kangaroo and his friends discover the world and meet different characters. It is not a high-tech computer animation, the plot is not very complex, but it is nice, and the characters are simply nice. In one episode they meet a nasty witch who changes herself into a stone. Of course Kössi helps her out, because it is boring to be a stone.

INTERNATIONAL COLUMN

THERE IS one more fairy character that I like very much, and it is Herra Hakkarainen.

Just take any book by **Mauri Kunnas** and look for a white sleepwalking goat in a blue night gown. It can appear out of context almost anywhere: on a roof, in a Vikings' village, in the middle of Kalevala. There is even a house of Herra Hakkarainen in Vammala. He came to life in Kunnas' drawings, but now he is also a cute fluffy toy. I got one for Christmas, and it is asleep all the time.

Katarzyna Herd

Hartolalaisen Harjun luomutilan karitsat näyttävät hellyttäviltä, mutta aiheuttavat synnyttyään paljon paperitöitä tilan omistajille.

Luomutuotanto byrokratian kourissa

Suomen luomutilojen määrä on muutamassa vuodessa laskenut lähes kolmanneksella, vaikka luomutuotteiden kysyntä kasvaa jatkuvasti.

”SUOMEN POLIITTINEN ilmapiiri ei salli luomutuotantoa”, kiteyttää Pro-Agria Keski-Suomen luomuviljelyn asiantuntija **Vesa Laitinen** tuotantoon liittyvät ongelmat.

Tällä hetkellä joidenkin tuotteiden kysyntää ruokitaan tuontitavaraa, joka osaltaan vesittää koko luomuidea.

Luomutilojen määrä on vuosituhanen vaihteen jälkeisen huipun jälkeen laskenut kuudesta tuhannesta lähelle neljää tuhatta, ja vuoden aikana kahdeksan prosenttia tuottajista on siirtynyt muihin töihin.

”Suomalaiset ovat onnistuneet kehittämään toiminnan ympärille sellaisen paperisodan, että viljely meinaa jäädä kokonaan toisarvoiseksi asiaksi. EU:n pykälät otetaan turhan kirjaimellisesti, maalaisjärjellekin pitäisi olla sijaa esimerkiksi tarkastusten kanssa”, Laitinen sanoo.

Luomutuotannon valvonnasta vastavat Suomessa Kasvintuotannon tarkas-

tuskeskus ja Elintarvikevirasto. Markkinavalvontaa suorittavat kunnalliset elintarviketarkastajat. Useimmissa EU-maissa valvontaa hoitavat yksityiset, valtuutetut valvontaorganisaatiot.

Byrokratian lisäksi ongelmia aiheuttaa markkinoinnin ja tuotannon yhteinen organisointi.

”Muutama vuosi sitten moni iso tila lopetti tuotannon, koska tuotteita ei markkinoitu tarpeeksi aktiivisesti. Nyt tilanne on päinvastainen, tuotteita ei ole riittävästi”, hän kuvaa outoa tilannetta, viitaten luomutuotteiden kysynnän seitsemän prosentin kasvuun vuosina 2005–2006.

LUOMUNEUVOJANA työskentelevä Laitinen puhui JYYn järjestämässä luomuseminaarissa. Tilaisuudessa käydyn paneelikeskustelun mukaan myös luomutuotannon tuki kaipaa uudistuksia. Niitä toivotaan olevan luvassa tuoreen hallituksen suunnalta.

Maaliskuiseen seminaariin bio- ja ympäristötieteiden laitoksen tiloihin Ylistönrinteelle oli kokoontunut kymmeniä kiinnostuneita keskustelemaan luomutuotannon nykytilasta, tulevaisuudesta ja ongelmista. Keskustelua alustamaan oli kutsuttu edustajia luomutuot-

teiden viljelyn, kaupan ja tutkimuksen aloilta.

Ensimmäistä kertaa järjestetyn seminaarin välillä yleisölle tarjottiin keski-suomalaisia luomutuotteita. Kaikki keskusteluun osallistuneet näkivät luomutuotannon tulevaisuuden mahdollisuutena. Luonnonmukaisen elintarviketuotannon kasvu onkin viimeisen viiden vuoden aikana ollut nopeaa länsimaissa.

Viime vuosina kasvua ovat vauhdittaneet huolestuttavat uutiset erilaisista karjaeläinten sairauksista, joiden katsotaan ainakin osittain johtuvan teollisesta kar-

jaeläintuotannosta. Luonnonmukaista kasvituotantoa suosivat taas haluavat välttää torjunta-ainejäämiä ja muita kemikaaleja syömässään ruoassa.

”Lintuinfluenssan kaltaiset skandaalit vauhdittavat tuotannon kasvua Suomesakin, kun perinteisen tuotannon epäkohtia nostetaan esille”, Laitinen arvelee.

LUOMUN SYÖNTI mielletään ympäristöteoksi ja turvalliseksi valinnaksi. Moni kuluttaja on valmis maksamaan enemmän tuotteesta, jonka alkuperä ja sisältö ovat taatusti selvillä. Ilman kemiallisia

lannoitteita viljeleminen edistää hiilidioksidipäästöjen ja vesistöjä kuormittavien typpipäästöjen vähentämistä, eikä lopputuote sisällä myrkyllisiä kemikaalijäämiä. Karjaeläinten hyvinvointiin kiinnitetään luomutuotannossa erityistä huomiota.

Tällä hetkellä suomalaisten ostamasta ruoasta 0,8 prosenttia on luomutuotteita. Tämä on melko vähän esimerkiksi ruotsalasiin verrattuna, joista 43 prosenttia ostaa vähintään kymmenesosan ruokaostoksistaan luomuelintarvikkeina.

Johannes Kotkavirta

JYYn Luomuruokapiiri jatkaa syksyllä

JYVÄSKYLÄLÄISILLÄ opiskelijoilla on jo vuosia ollut mahdollisuus tilata tuoreita ja lähellä tuotettuja luomutuotteita netin välityksellä suoraan tuottajilta. Vuonna 2003 JYYn ympäristövaliokunnan alaisuuteen siirtynyt Luomuruokapiiri toimittaa tuotteet keski-suomalaisilta luomutiloilta noin kerran kuukaudessa Ilokiveen tai Ambioticalle, josta tilaaja noutaa lähetyksen.

Vapaaehtoisvoimin toimiva piiri ei

taivoittele voittoa, vaan tilaukset käsitellään nimellistä toimitusmaksua vastaan. Tuottajahinnat ovat selvästi kaupan luomutuotteiden hintoja alhaisemmat.

Toimintaa pyörittämässä ollut ekologian opiskelija **Anni Markkanen** kertoo, että kuukausittaisten tilaajien määrä on viime vuosina pysynyt kolmen- ja viidenkymmenen välillä. Syksyisin tuotteita on paremmin tarjolla, ja ti-

lauksiakin tulee enemmän. Suosituimpia ostoksia ovat olleet juurekset ja viljatuotteet, mutta myös esimerkiksi hunaja ja erilaiset hillot ovat tehneet kaupansa.

Piiri jatkaa toimintaansa jälleen syyskuussa. Syksyksi on myös suunniteltu retkeä yhdelle tuottajatilasta. Luomuruokapiirin sivut ja tilauslomake löytyvät internetistä osoitteesta <http://users.jyu.fi/~atsoukka/luomu/>.

**MUSTETTA TULOSTIMEESI
NOPEASTI JA EDULLISESTI!**

musteasema® - tankki täyteen

Polttolinja 1, Kuokkala • 014 666 670
Avoinna: ma-pe 10-18 • www.musteasema.fi

TÄYTÄMME MUSTESUIHKUTULOSTIMIEN PATRUUNAT EDULLISESTI. jyvaskyla@musteasema.fi

Hymy

= suun seudulla oleva kasvojen ilme, joka ilmaisee tyytyväisyyden, ilon tms. tunnetta

Päivi Hakasalo, Keski-Suomen keskussairaalan kätilö

"Olen työskennellyt kätilönä synnytyssalissa vuodesta 1991 alkaen, eli minä autan lapsia maailmaan. Synnytyssali on se paikka, jossa äidit otetaan vastaan, kun he tulevat kivuisaan synnyttämään. Kun synnytys alkaa, olen salissa lasten vanhempien kanssa.

Synnytyksen ollessa käynnissä naiset ovat hyvin totisia. Hymy tulee vasta sitten, kun kaikki on ohi. Lasten isät ovat hyvin voimakkaasti mukana, sillä he eläytyvät ja saattavat kokea ahdistavana äidin kivun. Itse synnytys on jollakin tavalla seesteinen. Se on hiljainen hetki, kun odotamme, että lapsen voi auttaa maailmaan. Kun lapsi on syntynyt, hänet nostetaan äidin rinnalle, paljaalle iholle ja lämpimään paikkaan. Usein isät haluavat katkaista napanuoran.

Monet vanhemmat itkevät onnesta synnytyksessä. Jos synnytys on ollut rankka, isät alkavat itkeä välittömästi, kun lapsi on syntynyt. Se helpottaa heidän oloaan, koska he eivät voi tuntea samaa kipua kuin äidit. Aika pysähtyy hetkeksi, kun lapsi on syntynyt. Kätilö jatkaa töitään, mutta salissa olevan miehen ja naisen elämä on muuttunut. Heistä on tullut perhe.

Sen jälkeen isä ja äiti vain katselevat lastaan. He katsovat tarkkaan vastasyntyneen kasvonpiirteitä, sormia ja varpaita. Se on vanhemmille ja kätilölle synnytyksen huippuhetki.

Kätilöt saavat jälkikäteen kukkia, suklaata ja kortteja. Ihmiset haluavat kiittää, että ovat olleet luotettavissa käsissä synnytyksen ajan. Joskus saan myös valokuvia lapsista, joita olen auttanut maailmaan. Vanhemmat haluavat tuoda esille, kuinka valtava kokemus lapsen syntymä on heille ollut."

Annikki Parviainen, Ruusupuun kukkalähetti

"Olen kuljettanut kukkia yli kymmenen vuoden ajan, koska tämä on minun tyttäreni kauppa. Niitä viedään yrityksiin, kuten vaikkapa ravintoloihin, mutta tietenkin myös kohteihin, jos joku haluaa muistaa tai onnitella toista. Minulla on paperilla kukan saavan ihmisen yhteystiedot. Vien kukat hänelle ja onnittelen myös omasta puolestani, jos tiedän, miksi ne on lähetetty. Eihän se tavallaan kuulu lähettelle, onko kukat lähetetty esimerkiksi vauvan syntymän vuoksi, mutta kyllä minä toisinaan onnittelen, vaikka olenkin täysin ventovieras ihminen. Jos ketään ei ole kotona, jätän lähetyksen ovelle. Useimmiten soitan ennen kuin lähdän kuljettamaan kukkia.

Ihmiset ovat iloisia, kun heitä muistetaan. En osaa sanoa sitä yhtään paremminkaan. Jotkut hämmästelevät ja saattavat mennä sanattomiksi. Useimmiten ihmiset kuitenkin tietävät, miksi heille tulee kukkia, joten ne eivät ole sillä tavalla yllätyksiä. Vanhukset ovat sellaisia, että he haluavat vaihtaa kanssani muutaman sanan. Kerran jäin erään naisen luo etsimään oikeanlaista maljakkoa ja autoin juhliin tilatut leivonnaiset jääkaappiin. Hän oli ikionnellinen saamastaan avusta. Tässä työssä kuunnellaan ihmisiä ja ollaan sitä kautta mukana heidän elämässään.

Kyllä niinkin on käynyt, ettei kukkia ole suostuttu ottamaan vastaan, mutta se on hyvin epätavallista. Jos esimerkiksi rakastajat ovat lähettäneet kukkia jollekin, niin toivottavasti ne eivät ole aiheuttaneet hämminkiä paikassa, jonne olen ne kuljettanut."

Neljä ihmistä kertoo, miten he kohtaavat iloa ja onnea.

Teksti: Tuomas Kokko
Kuvat: Heikki Vihemäki

Sven Nyberg, löytöeläintarhan hoitaja

”Jos jostakin löytyy karannut koira, ihmiset ilmoittavat siitä poliisille tai hätäkeskukseen. Jos se on rotukoira, se saattaa olla täällä löytöeläintarhalla vain muutaman tunnin. Sekarotuiset ovat täällä yleensä kauemmin, jotkut jopa parin viikon ajan. Ne saattavat sitten ollakin hylättyjä koiria.

Kun joku huomaa lemmikkinsä kadonneen, hän ottaa yhteyttä poliisiin tai hätäkeskukseen. Ne neuvovat omistajaa soittamaan tänne – vaikka sitten ihan varmuuden vuoksi. Jos etsitty koira löytyy täältä, ihmiset yllättyvät niin paljon, että alkavat kysellä, puhunko edes totta. He kiittelevät kovasti ja ovat todella hyvillään rakkaan lemmikkinsä löytymisestä.

Koira tunnistaa omistajansa välittömästi, kun hän saapuu tänne. Koirat hyppäävät vastaan ja saattavat jopa nuolla omistajansa kasvoja. Kukaan ei ala torua lemmikkiään ainakaan täällä, vaan lähinnä niiltä kysellään, miten nyt näin on päässyt käymään. Täytyy kyllä sanoa, että toisinaan jotkut koirat eivät haluaisi lähteä omistajansa mukaan, mutta onneksi se on harvinaista. Lähes aina ilo on ylimmillään, kun omistaja ja lemmikki kohtaavat. Monet ovat itkeneet ja pelänneet koiransa puolesta päivien ajan.

Tänne tulee joka päivä puheluita, joissa soittajat kertovat olevansa kiinnostuneita ottamaan itselleen huostaanotetun koiran. Jotkut koirat saattavat hypätä välittömästi uuden omistajansa syliin, kun niitä tullaan hakemaan. Koira nimittäin huomaa, pitääkö ihmisen siitä vai ei.”

Anneli Virtanen, Kulta-Ailion myyjä

”Vielä 1970-luvulla kultasepäntiikkeissä oli erilliset kihlasopet, jotka oli eristetty verholla muusta liikkeestä. Niihin aikoihin kihlaparit olivat pukeutuneet juhlavaatteisiin ja tulivat ostamaan sormuksia jonkin juhlapyhän lähestyessä. Heidän kanssaan juotiin kahvit, joistakin otettiin myös valokuva.

Kihlaparit erottuvat vielä nykyäänkin muista asiakkaista. Sen vain aistii jostakin. He suukottelevat ja tulevat liikkeeseen käsi kädessä. Täällä he sitten katselevat toisiaan, ja aika usein nainen esittää asian myyjälle. Joskus kihlaparin tunnistaa jo kadulta, koska he saattavat pysähtyä näyteikkunaan ja katsella, onko meillä paljon asiakkaita. Ujoimmat tulevat sisään nimittäin vasta silloin, kun täällä ei ole muita. Kihlojen ostaminen on vielä siinä mielessä intiimi asia, että siitä kerrotaan jotenkin varovaisesti.

Yleensä sormukset ostetaan yhdessä, mutta nykyään monet sulhasehdokkaat ostavat ne yllätyksenä. Silloin sovimme, että sormuksen voi tulla vaihtamaan, jos se osoittautuu vääränkokoiseksi. He saattavat kertoa minulle, että ovat esimerkiksi menossa jonnekin lomalle, jonka aikana aikovat sitten kosia. Tässä työssä pääsee aika lähelle ihmisiä. Jotkut kertovat, miten ovat tavanneet tai kuinka kauan ovat olleet yhdessä. Emme kohteliaisuussyistä kerro eteenpäin, ketä meillä käy tai mitä he ovat ostaneet. Se ei olisi sovelias, koska ne ovat ihmisten henkilökohtaisia asioita.

Mutta valo virkistää ihmisiä, koska kihlaparit lähtevät liikkeelle keväisin ja kesäisin.”

PARTURI-KAMPAAMO VENUS II

Roomalaisessa mytologiassa Venus on rakkauden ja kauneuden jumalatar. Nisäkkäiden anatomiasa taas anus viittaa johonkin vähemmän kauniiseen paikkaan. Parturi-kampaamon ikkunassa Venus-anus-parivaljakko esitetyty sopuisasti vierekkäin.

Herättääkö ikkunassanne oleva kielileikki hilpeyttä, parturi Sara Hatami?

”Enpä ole edes huomannut koko kirjoitusta. Jollakin hullulla on ollut yöaikaan varmaan hauskaa, mutta ei tällaisesta hupailusta mitään suurta harmia ole. Kiitos kun kerroitte minulle,

pyyhin sen heti pois.”

Hetki haastattelun jälkeen pienoiseksi nähtävyydeksi muodostunut anus-teksti poistui liikkeen ikkunasta.

KESKI-SUOMEN OMA KOTI OY

Ohikulkija on pannut merkille, että yläkaupungin kiinteistövälitysfirmen **Pekka** on ollut asiakaskäynnillä vuorokauden ympäri koko alkuvuoden – ainakin mikäli on uskominen alituisen liikkeen ovelta roikkuvaan kylttiin.

Keski-Suomen Oma Koti Oy:n Pekka Kolari, kuinka kauan asiakaskäyntinne vielä kestää?

”Emme suinkaan ole koko aikaa asiakaskäynnillä, vaan olemme myös tavoitettavissa toimistoltamme. Kiinteistöjen välitys ja arviointi tapahtuu kuitenkin hyvin paljon kenttätyönä asiakkaiden luona, jolloin toivomme, että yhteyttä otetaan puhelimitse. Täytyy myöntää, että lappu on varmasti unohtunut asiakaskäyntien jälkeen oveen illoiksi ja viikonlopuiksi, mikä antaa kuvan pysyvistä asiakaskäynneistä.”

WAHL STREET

Kaupungin ehkä omituisimmin nimetty kuja löytyy Vapaudenkatu 57:n kulmalta. Amerikkalaishenkisesti nimetty Wahl Street tuo mieleen jotain kiireisestä pörssi maailmasta.

Piilotellaanko täällä kaupungin kadotettua pörssikatua, Karjalan Puku Oy:n Juha Wahlgren?

”Minkäänlaisia yhteyksiä pörssi maailmaan ei ole, vaan kyseessä on perhepiirin vitsi. Kyltti viittaa näiden kiinteistöjen omistajaan Wahlgrenin sukuun. Rakensimme aikoinaan omalle tontille kyseisen kadun. Yhdysvalloissa asuva siskoni nimesi kujan pikimmiten Wahl Streetiksi ja toimitti myös vitsailen kyseisen kyltin.”

Venus ilman anusta

Ketjumuymälöiden ja -yritysten hillityt näyteikkunat ovat samanlaisia kaupungista riippumatta. Myös yksityisyritykset joutuvat nykyään harkitsemaan tarkasti miltä haluavat julkisivunsa näyttävän. Spontaaniutta, huumoria ja huolettomia virheitä ei tahdo tylsältä katukuvasta löytyä. Jylkkäri etsi Jyväskylän keskustasta kummallisia ilonpilkahduksia ja selvitti tarinat niiden takana.

Teksti: Tero Toivanen

Kuvat: Heikki Vihemäki ja Olli Sulopuisto

VAKIOPAINE

Asiakkaiden ja henkilökunnan joukoissa baari Vakiopaineen logosta ja sen synnystä liikkuu kaikenlaisia legendoja. Jotta epätoisuus molemmin puolin baaritiskiä saadaan päätökseen, on aika tuoda melko varma ja alkuperäinen totuus julki.

Mistä on peräisin tuo kyltin kummallinen ukkeli ja miksi kummassa siinä on vuosiluku 1853, baarin perustaja Pete Kukkola?

”Aikoinaan laitoimme baaria pystyyn talkoovoimin, kun eihän meillä tietysti rahaa ollut. Tuolloin ilmeni, että porukan sähkömiehen ulkorakennukseen oli kertynyt vanhoja valomainoksia ja kylttejä. Sieltä keksimme kaatopaikalta löytyneen Rosenlewin kyltin, jossa oli kyseisen yrityksen perustamisvuosi 1853. Vuosiluku fontteineen siirtyi alkupeiräisestä baarin kylttiin ja kuvataiteilija **Uusitalon Riitta** taiteili keltaiselle pohjalle vielä hassun ukkelin. Vakiopaine-nimeen törmäsin aikoinaan päivittäin kulkiessani samanimisen hitsaustarvikeliikkeen ohitse. Pidin nimeä oikein hauskana. Kun firma lopetti, otimme nimen käyttöömmä. Joskin myöhemmin selvisi, että kyseinen välitys firma siirsi vain toimintansa Helsinkiin, josta he pian ottivat äkäisinä nimenvarastajiin yhteyttä. Neuvotteluumme tulimme kuitenkin tulokseen, että voimme säilyttää nimen, koska kumpikaan ei varsinaisesti astu toisen markkinoille.”

KORTEPOHJAN VÄÄRINKIRJOITETTU GRAFFITI

Kortepohjan ylioppilaskylään vievän Kaivokadun viereiseen muuriin ilmestyi alkukeväästä graffiteja. Iskulause ”Ottakaa kiinni jos saatte, saatan natsisiat” saattaa muodostua kirjoitusvirheensä takia legendaariseksi maameriksi, sillä Oulussa hieman vastaavanlainen tapaus on saanut vuosien saatossa valtavat mittasuhteet.

Oulun Uusikadulla sijaitsevaan Valkealinnan talon seinään on jo vuosien ajan joku kirjoittanut sanat ”Paska kaupunki”. Pyyhkimisestä huolimatta teksti ilmestyy seinään aina uudestaan. Tekijästä ei ole tietoa.

Varmaa ei ole edes se, kumpi syntyi ensin, oululaislähtöisen **Kauko Röyhkän** kappale *Paska kaupunki* vai seinän teksti. Varmaa sen sijaan on, että seinästä on tullut turistinähtävyys, ja tekstin innoittamana ovat syntyneet nettisivut ja samanniminen oululainen kulttuuriyhdistys. Kulmaan avattiin pääsiäisenä myös Paska kaupunki -baari.

Mikäli natsisiat saavat Kaivokadun graffititaiteilijan kiinni, *Jylkkäri*n toimitus velvoittaa heitä rankaisemaan tekijää äidinkielen oppitunneilla. Sen jälkeen jääme odottelemaan Saatan natsisiat -nimisiä yhdistyksiä, jalkapallojoukkueita ja bändejä.

HUUTOKAUPPAKAMARIN SUUNTANUMERO

Suuntanumerouudistus suoritettiin Suomessa vuonna 1996. Jostain kumman syystä vuosikymmen ei ole riittänyt 949-alkuisen numeron korvaamiseen Kauppakadun huutokauppakamarin näyteikkunassa.

Eikö olisi jo ajankohtaistuksen paikka, huutokauppalyöläinen Kalevi Lindeman?

”30 vuotta olemme tätä hommaa

tehneet, joten tutut asiakkaat kyllä tietävät, mihin numeroon tulee soittaa. Sitä paitsi loppuosa on edelleen sama, eikä suuntanumeroa välttämättä tarvita. (Tarvitaanhan, koska kyseessä on matkapuhelimen numero – toim.huom.) Ehkä olisi kuitenkin syytä korjata numero sellaisten ihmisten tähden jotka eivät tunne toimintaamme tai eivät ole tietoisia siitä, kuinka vanha suuntanumero korvataan uudella.”

Suunnittele kansi JY:n jäsenkalenteriin

JY:n jäsenkalenteri vuodelle 2007-2008 kaipa komeita kansia. Suunnittelijoille annetaan taiteellinen vapaus. Plussaa kuitenkin, jos työ kuvastaa opiskelijaelämää Jyväskylässä tai Ylioppilaskuntaa. Kansikuvan todellinen koko on 55 mm x 100 mm. Resoluution tulee ol-

la vähintään 300 dpi. Kansi on neli-väri, käytössä cmyk-värit. Tiedosto-muodoksi käy tiff, eps tai jpg. Voittaja palkitaan Kampus Datan sadan euron lahjakortilla. Lähetä kansiehdotuksesi yhteys-tietoinen JY:n tiedotussihteerille 11. toukokuuta kello 14 mennessä osoitteeseen tiedotussihteeri@jyy.fi tai toimita se levyllä JY:n keskus-toimistoon Ylioppilastalo Ilokiveen.

Omakustanne syntyy rennolla otteella

Koko ikänsä musiikkia tehneellä hinku levyttää on kova. Oman levymerkin perustamalla underground-artisti varmemmin myös onnistuu siinä.

RIIPPUMATTOMAT pienlevy-yhtiöt ja omakustanteet ovat selkeästi yleistyneet viime vuosina. Kolme vuotta pienlevy-yhtiö Helmi Levyjä vetänyt **Arwi Lind** kertoo, etteivät monet enää viitsi lähete-lä demoja suurille toimijoille, kun kei-koille ja listoille voi päästä muutenkin, kunhan vain saa hyvät arviot levystään. Internetin MySpacen kaltaiset palvelut ovat herättäneet eloa riippumattomaan levytuotantoon, koska näissä promootio-työtä voi tehdä pikkurahalla.

KONEMUSIIKKIA 1990-luvun alku-puoliskolta tehneellä jyväskyläläisellä **Arto Lahtisella** on myös kolmen ystä-vänsä kanssa levy-yhtiö. Yhtiö on käy-tännössä pelkkä Sewer Leak -levymerk-ki, koska bisnes ei ole niin suurta, että yhtiötä tarvitsisi mitenkään rekisteröidä. Yhtiön olemassaolo todentuu verkkosi-

Marko Kanalan instrumentteihin kuuluu muun muassa Rolandin le-gendaarinen TR-808-rumpukone.

vuilla ja satunnaisesti julkaistavilla tuo-toksilla. Toistaiseksi julkaisuja on kerty-nyt yksi – Mulletronicin *Sexual-EP*.

”Musiikkimme on elektronista under-groundia. Merkin nimelläkin, suomeksi viemärivuodolla, halusimme korostaa maanalaista meininkiä,” Lahtinen ker-too.

Tämä selittääkin, miksi suuret levy-yhtiöt eivät ole musiikista kiinnostuneita. Markkinat eivät ole kovin suuret, kun levyjä julkaistaan vinyyileillä ja asiakkaat ovat pääosin konemusa-dj:itä.

MULLETRONICIN eli **Marko Kanalan** levy julkaistiin ensimmäisenä, koska hä-nen tuotantoaan oli kertynyt sopivasti le-vyllinen. Nauhoittamiseen tarvittu koti-studio koostui syntikoista, digitaalimik-seristä ja tietokoneesta. Musiikki soitetiin kokonaan syntikoilla ja nauhoitettiin mikserin kautta koneelle.

Nauhoituksen jälkeen levy täytyi vie-lä masteroida vinyyliille käypään muo-toon. Tämä hoitui tamperelaisen tutun **Jussi-Pekka Parikan** toimesta. Frozen North -levyfirmaa pyörittäneellä Pari-kalla oli myös yhteydet Saksaan, jossa le-vy lopulta prässättiin vinyyliksi. Keski-Euroopassa prässäys tehdään, koska laa-tu on hyvää ja Suomessa ei tiedetä olevan kilpailukykyisiä levyprässejä. Lahtisen mukaan heillä tuo vaihe ei ollut kovin varmalla pohjalla.

”Rahat piti toimittaa Saksaan jollekin

Sewer Leakin ensimmäinen julkaisu synnyttiin Marko Kanalan (vas.) kotistudiossa. Levy-yhtiön toinen jäsen Arto Lahtinen on ollut tyytyväinen lopputulokseen.

Schubertille. Schubertista tiesimme vain nimen ja Parikallekin tämä oli korkeintaan puolittunut. Kun levyt sitten saapuivat Helsinkiin Parikkakin heitti läp-pää, että hyvä kun Schubert ei sitten pö-llynytkään rahoja.”

Eniten aikaa koko levynjulkaisuprosessissa meni odotellessa, että netin kaut-ta tuttu ruotsalainen graafikko sai työnsä valmiiksi. Tätä kannatti odottaa, sillä pu-nertava kiekko keskellä poseeraavalla de-monilla näyttää todella hyvältä.

LOPULTA KOKO homman työläim-mäksi vaiheeksi paljastui levyn jakelu, jo-ka on käynnissä edelleenkin. Varsinaiset jakelijat eivät kovin helposti ota omakus-tanteita levittämään. Sen vuoksi jakelu on hoidettava itse.

Levyä on mainostettu Sewer Leakin kotisivuilla, MySpace-sivuilla ja nettifoo-rumeilla. Levykaupat ottavat levyjä vas-taan, jos käy itse viemässä. Jonkun ver-ran tavaraa on liikkeellä kansainvälisillä-kin markkinoilla verkkolevykauppojen

kautta. Myös konemusabileissa myynti Lahtisen mukaan onnistuu.

”Puolestoista vuodessa on myyty lä-hes puolet viiden sadan painoksesta, jo-ten julkaisu alkaa hiljattain kustantaa it-sensä. Alunperin suunnittelimme pääse-vämme tähän pisteeseen joskus kymme-nen vuoden sisällä. Rahaa on sen verran, että kohta voisi pukata uuden julkai-sun.”

Ilpo Puhakka

Korhonen & Nousiainen PASKAKIRJA

Tuiki tarpeellinen kirja kaikille jotka ovat joskus käy-neet paskalla. Kirja purkaa paskaan liittyviä latauk-sia eri näkökulmista. Siinä on laaja lähdeaineisto ja asiantuntijoita lähes kaikilta tieteen aloilta. Kirja myös naurattaa. Miksi, sekin selviää kirjasta.

Kauko Röyhkä THE VELVET UNDERGROUND JA LOU REED

Kertomus taidepunkin edelläkävijöistä ja siitä, kuinka bändi vaikutti Röyhkän omaan uraan.

Everett True RAMONESIN TARINA

Kauan kaivattu bändi-elämäkerta Ramonesin veljeskunnan vaiheista. Aivan välttämätön tieto-teos punkin perustajista.

Moshe Lewin NEUVOSTOLIITON VUOSISATA

Huima matka huonosti ymmärretyn järjestelmän syövereihin. Kysymys: mikä meni pieleen? Vastaus: Stalin.

LIKE
TURAUTTAA
HYVÄT
HAALAREIHISI!

Gummeruksenkatu 6
ma-pe 10-18, la 10-14

LIKE
www.like.fi

Hei, meidän bändi teki levyn!

Korento boikotoi Rumbaa, koska lehti ei huomaa yhtyettä.

JUHA K. KORENTOA kiukuttaa. Hänen Jyväskylässä perustamansa Korento-nimeä kantava bändi teki suurella vaivalla levyllisen kitarapoppia, mutta se ei ole saanut tarpeeksi huomiota suomalaisissa rocklehdissä. Maaliskuun alussa Korento kirjoitti blogiinsa: ”Ryhdyin boikottiin rocklehti *Rumbaa* kohtaan. En anna lehdelle haastatteluja. Korennon albumeita ja sinkkua ei myöskään enää lähetetä *Rumban* toimitukseen arvioimista varten.”

VIHANPURKAUKSEN syynä on, että Korennon mielestä *Rumba* keskittyy väärin asioihin – ja vieläpä väärällä tavalla. Hänen mukaansa yhtyeen *Pyrstötähti*-pitkäsoitto olisi pitänyt arvioida, koska se on ”kunnianhimon ja tinkimättömyyden vallassa tehty poplevy”. Ja levyhän muuten arvioitiin tämän katkeran tilityksen jälkeen. *Rumban* kriitikko antoi sille vain yhden ainoan tähden.

Haloo, onko siellä Juha K. Korento? Mitä sinä ajattelet suomalaisesta rocklehdistöstä?

”Se ei ole yksi iso möhkäle, vaan siinä on monia eri puolia. En minä ala

sitä arvostella, koska minulla ei ole tarvetta ruveta mielipideautomaatiksi. En minä lähde sellaiseen”, hän vastaa.

Okei, ei sitten. Mutta miltä Pyrstötähti-levyn saama vastaanotto on tuntunut?

”Ihan hyvältä, koska siitä on kirjoitet-

tu myös kehuja arvosteluita ja tuo yksi yhden tähden kritiikki. Totta kai siitä on kirjoitettu asioita, joita ei haluaisi omasta levystään lukea, mutta olen kuitenkin tyytyväinen. Olen aika hyvä kestäämään kritiikkiä.”

PYRSTÖTÄHTI SAATAA jakaa mielipiteitä sen vuoksi, että se on keskimääräistä kunnianhimoisempi levy. Sen 12 kappaletta muodostavat tarinan, joka kertoo sydänsuruja kohtavasta ihmisestä. Juha K. Korento sai idean teemalevyn tekemisestä

noin kaksi vuotta sitten.

”Tarinalla ei ollut aluksi selkeää muotoa, mutta lopulta asiat vain loksahivat paikoilleen. Kun huomasimme, että meillä on neljä tai viisi kappaletta, jotka muodostavat osia tarinasta, teimme loput kappaleet ikään kuin mittatilaustyönä täydentämään kertomusta.”

Monet liittävät teemalevy-termin progeiluun ja päämäärättömään hippijollostukseen, eivätkä Korennon edustamaan valtavirran suomirockiin.

EIKÖ TEEMALEVYN tekeminen hirtittänyt missään vaiheessa?

”Jos asiaa katsoo levy-yhtiön tai meidän bändimme uran näkökulmasta, niin onhan teemalevy erikoinen päätös. Jos teki musiiikkia dollarinkuvat silmissä, niin totta kai yrittäisimme säveltää megahittejä. Joskus on tehtävä kompromisseja, mutta joskus niitä ei vaan voi tehdä. Musiikki ei antaisi minulle mitään, jos pyrkisin vain menestykseen”, Juha K. Korento sanoo.

Tuomas Kokko

Korennon laulajan Juha K. Korennon (toinen oik.) mielestä musiikinkulutuksessa on palattu 1950-luvulle, sillä monet kuuntelevat nykyään mieluummin yksittäisiä kappaleita kuin albumikokonaisuuksia.

MIKKO HARMA

13.-15.7.2007 * Laulurinne * Joensuu

ILOSAARIROCK

www.ilosaarirock.fi

Ennakkomyynti alkaa 2.5. | Liput 60 e

Ennakkomyynti Jyväskylässä: Airon Musiikki, Levykauppa Äx, Tiketti, 0600-1-1616, puhelun hinta 0,98 e/min+pvm

AINEJÄRJESTÖ AVAUTUU

GLOBALISAATIO JA valtioiden kasvava keskinäisriippuvuus, kansallisessa korkeakoulupolitiikassa esiintyvät tehokkuuden ja tuloksellisuuden vaatimukset sekä kansainväliset korkeakoulupoliittiset muutokset, kuten kansainvälisten koulutusmarkkinoiden ekspansio ja ylikansallisten opiskelijavirtojen kasvu edellyttävät korkeakoulujärjestelmiltä uudenlaista ajattelua. Myös ainejärjestöt ovat kohdanneet 2000-luvun nopeasti muuttuvan globaalin maailman: rahaa on aina liian vähän, toiminta on hyvin usein sisäpiirimäistä ja uusia jäseniä on hankala rekrytoida.

Mitä aseita ainejärjestöillä on vastataksaan globalisaation haasteeseen? Ummehtuneet rakenteet, joiden rattaisiin ylioppilaskuntamme yleisavustukset hukkuvat. Ainejärjestöt ovat kiistatta jääneet polkemaan paikoilleen toistelemaan rakenteiden mantraa.

Ainejärjestöjen hallitukset ovat paisuneet jopa yli kymmenhenkiseksi, pitkät ja puuduttavat kokoukset nakertavat toiminnan luovuutta ja ulkopuolisen pääoman virta toimintaan on heikkoa. Mitä järkeä on yli neljäskymmenessä ainejärjestössä? On aika uudistua ja ravistaa byrokratian tomut jaloistamme.

JOTTA OPISKELIJAN hyvinvointiin vaikuttavat yksiköt voisivat toimia tehokkaasti, olisi niiden yhdistyttävä. Yhdistämällä esimerkiksi yhteiskuntatieteiden, taloustieteiden ja tietojenkäsittelytieteiden ainejärjestöt yhdeksi suureksi kilpailukykyiseksi huippuainejärjestöksi, olisi sen vaikuttavuus opiskelijoiden kentällä aivan toinen. Tulokulmaa yksittäistä opiskelijaa kohden voitaisiin tarkastella uudestaan ja osallistaa riviopiskelijaa ainejärjestön toimintaan

huomattavasti nykyistä kustannustehokkaammin. Suurempina yksikköinä huippuainejärjestöt voisivat toimia myös innovatiivisempina yksikköinä. Kilpailu ainejärjestöjen bilemarkkinoilla on raakaa ja tavallisella baaribilekonseptilla ei enää suuria massoja tavoitella. Uudet ja suuremmat innovatiiviset yksiköt pystyisivät siis profiloitumaan voimakkaammin nykyistä hajautettua ainejärjestökenttää paremmin.

EHDOTTAISINKIN NYT, että ylioppilaskuntamme muodostaa selvitysryhmän pohtimaan ainejärjestöjen yhdistymistä, jotta ainejärjestöjen kilpailukykyssä voitaisiin ottaa uusi askel.

Olli-Pekka Koljonen
Fokuksen varapuheenjohtaja

FOKUS

Jyväskylän yliopiston sosiologian, yhteiskuntapolitiikan ja sosiaalityön opiskelijoiden ainejärjestö.

Rekisteröity yhdistys vuodesta 1974, mutta toiminut jo 1960-luvulta lähtien.

Yksi yliopiston vanhimista ainejärjestöistä.

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 23.4.

Kukkakaalikeitto
Sitruunainen turskaleike
Jauhelihalasagne

TI 24.4.

Kasvispapurpata
Kalkkunapihvi
Riistakaristys

KE 25.4.

Purjo-perunavuoka
Oopperakellarin silakat
Curryporsaspata

TO 26.4.

Soijakasviswokki
Pippuripiivi, kermapiipurikastike
Juustoinen kirjolohikastike

PE 27.4.

Kasviskaalilaatikko
Kaalilaatikko
Makkaraherkku
Kalagratiini

MA 30.4.

Aurajuustokiusaus
Keitetyt nakit, perunasose
Tonnikalatortilla

TI 1.5.

Vappu – Ilokivi suljettu
Hauskaa vappua!

KE 2.5.

Kesäkurpitsakeitto
Merellinen lasagne
Broilerleike

TO 3.5.

Kasvishernekeitto, pannari
Hernekeitto, pannari
Broilerpyörökät

PE 4.5.

Kasvisjuustokastike, spaghetti
Jauhelihakastike, spaghetti
Pytipannu

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11 – 16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalista.php

Opiskelijahinta 2,35 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,20 e – muut 5,00 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 22,50 e,
jatko-opiskelijoille 42,00 e, muille 50,00 e.

Järjestöt

Järjestöilmoitukset sähköpostitse osoitteeseen jylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ilmoituksia tarvittaessa. Palsta ilmestyy jokaisessa numerossa.

ETELÄPOHJALAINEN OSAKUNTA:

Ke 2.5 klo 18 JYY-Cupin voittosauna Opinkivessä. Ilmainen sauna alkaa lämmitä kuuden aikoihin, eli kaikki Eteläpohjanmaan Emännät ja Isännät ovat silloin tervetulleita saunomaan vappupölyt pois! Tarjoilu nyyttäriperiaatteella. Ilta jatkuu kaupungin yöelämässä. Ti 8.5. Grillibileet. Lisätiedot: <http://groups.jyu.fi/epok/tapahtumat/>

SUOMEN EV.LUT OPISKELIJA- JA KOULULAISLÄHETYS:

Opiskelijailat järjestetään torstaisin klo 18.30. Paikkana on vaihdellen Vanhan Pappilan rippikoulusali (keltainen rakennus kaupunginkirjastoa vastapäätä, Vapaudenkatu 26) ja Opkon toimisto, jotka molemmat sijaitsevat kaupungin keskustassa. Toimiston löydät Pappilan vieressä olevan kerrostalon 1. kerroksesta (Vapaudenkatu 24, B-rappu). Mikä ei tule jaetuksi, jää jonkun kannettavaksi. Opiskelijapastori Heikki Lehtimäki päivystää keskustelua ja rippiä varten viikottain ke klo 14-16 toimistolla.
To 26.4. (pappila) Vähässä uskollinen Jukka Keskitalo Matt. 24:21. Ma 30.4. Vapputapahtuma keskusseurakuntatalolla (tarkempia tietoja kevään kuluessa). To 3.5. (toimisto) Israel ennen ja nyt Heikki Lehtimäki 1. Moos. 18:18. To 10.5. Kevään päätös (paikka ilmoitetaan myöhemmin)

Lue Jylkkäriä!

Siinä on vitamiineja.

**OPISKELIJOIDEN
VUOKRAVALITYS**
VALTAKUNNALLINEN

Asumus vaihtuvat!
Soita, käy tai klikkaa!

Yhteistyössä:
Fortum TAPIOLA

Yliopistonkatu 6
Puh. 050 3410 224 **LVV**

